

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.2.2009
KOM(2009)28 endelig

2009/0007 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Der blev først fastlagt bestemmelser om gensidig bistand ved inddrivelse i Rådets direktiv 1976/308/EØF af 15. marts 1976 som kodificeret ved Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger. Dette instrument har imidlertid vist sig utilstrækkeligt til at opfylde kravene i det indre marked, som det har udviklet sig i de seneste 30 år.

Som påvist i Domstolens retspraksis er en effektiv samarbejds- og inddrivelsesordning på skatteområdet en af hjørnestenene i det indre marked, da en sådan ordning gør det muligt for og tilskynder medlemsstaterne til at ophæve diskriminerende beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, som de har indført af frygt for skatteunddragelse og skattemæssige tab.

Medlemsstaterne har gentagne gange klaget over de utilstrækkeligheder (langsommelighed, uligheder, manglende koordinering, manglende gennemsigtighed), der er forbundet med de retlige foranstaltninger, de har til rådighed i henhold til direktiv 1976/308/EØF. Det er derfor nødvendigt at vedtage bestemmelser, som skal sikre en bedre ordning for gensidig bistand ved inddrivelse i det indre marked, der garanterer hurtige, effektive og ensartede procedurer for bistand ved inddrivelse medlemsstaterne imellem.

Generel baggrund

Nationale bestemmelser om inddrivelse finder kun anvendelse inden for nationale territorier. Det er ikke muligt for administrative myndigheder selv at inddrive skatter uden for deres egen medlemsstats territorium. Samtidig bliver mobiliteten for personer og kapital stadig større, og lovovertrædere udnytter de territoriale begrænsninger, for så vidt angår myndighedernes kompetence, til at sørge for insolvensbehandling i lande, hvor de har skattegæld.

Bestemmelserne om fri bevægelighed i EF-traktaten gør det vanskeligt for medlemsstaterne at anmode om garantier for betaling af skyldige skatter på deres territorium. Medlemsstaterne anmoder derfor i stigende grad andre medlemsstater om bistand ved inddrivelse. (I 2003 modtog medlemsstaterne 3 355 anmodninger om bistand; i 2007 var dette tal steget til 11 794). De reelt inddrevne beløb androg imidlertid kun ca. 5 % af de beløb, for hvilke der var anmodet om bistand til inddrivelse.

I denne situation – med et stigende behov for bistand ved inddrivelse, men indtil videre dårlige resultater – er det absolut nødvendigt at gennemføre en drastisk reform af ordningen for gensidig bistand ved inddrivelse. Med henblik på at give skatteembedsmænd mulighed for at behandle det stigende antal anmodninger er det nødvendigt at vedtage nye regler, der er nemmere at anvende, og fremme anvendelsen af bistandsakter i praksis. Med henblik på at øge inddrivelsessatsen er det nødvendigt at ændre kravene til bistandsanmodninger og udvikle en ordning med spontan

udveksling af oplysninger.

En sådan reform er særlig vigtig i kampen mod momssvig, hvis omfang skaber alvorlige forvridninger af de almindelige konkurrencevilkår i det indre marked, og som i høj grad har indflydelse på medlemsstaternes og Fællesskabets budget. Direktiv 2000/65/EF, som ophævede muligheden for at anmode om udnævnte fiskale repræsentanter og udvidede anvendelsesområdet for momssvig – særlig såkaldt karruselsvig – har ført til en situation, hvor 57,5 % af alle anmodninger om inddrivelse vedrører fordringer i forbindelse med merværdiafgifter (2007). Samtidig indebærer forslaget om udvidelse af den nye lovgivnings anvendelsesområde – til at omfatte alle skatter og afgifter og erstatningskrav for tab i forbindelse med manglende betaling af skatter og afgifter – også behovet for en ny form for planlægning af den gensidige bistand ved inddrivelse medlemsstaterne imellem.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Den gældende lovgivning er baseret på direktiv 1976/308/EØF af 15. marts 1976 som kodificeret ved direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger. Den gældende lovgivning har begrænset anvendelsesområde. Den fastlægger ikke ensartede akter for eksekutionsforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger. De aktuelle vanskeligheder, der er forbundet med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre medlemsstater, er en væsentlig faktor i de nuværende bistandsreglers manglende effektivitet. I henhold til de gældende bestemmelser stilles der strenge krav til anmodninger om gensidig bistand, hvilket har negativ indflydelse på inddrivelsessatsen.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Medlemsstaterne blev hørt via et spørgeskema og drøftelser i Inddrivelsesudvalget.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til disse

Medlemsstaternes overordnede opfattelse er, at den eksisterende bistand ved inddrivelse skal forbedres og styrkes. Det blev foreslået at udvide EF-lovgivningens anvendelsesområde for at undgå, at skattemyndighederne er nødt til at anvende forskellige aftaler, samt for at udvide mulighederne for at anmode om bistand og fremme anvendelsen af gensidig bistand. Disse forslag er inddraget i forslaget.

Ekspertbistand

Der var ikke brug for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Der er ikke gennemført nogen konsekvensanalyse af dette forslag.

Der er behov for en retsakt med henblik på at løse de problemer, der er forbundet med de territoriale begrænsninger i de nationale myndigheders kompetence til inddrivelse af fordringer.

Den anden mulighed var at ændre det eksisterende direktiv. Dette blev imidlertid ikke vurderet som hensigtsmæssigt i lyset af omfanget og virkningerne af den foreslåede reform.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Kommissionen foreslår et nyt rådsdirektiv om gensidig bistand ved inddrivelse af skatter, afgifter og andre foranstaltninger.

Anvendelsesområdet for den gensidige bistand ved inddrivelse bør udvides til at omfatte andre skatter og afgifter end dem, der allerede er dækket af den eksisterende lovgivning, da den manglende betaling af alle typer skatter og afgifter er til hinder for, at det indre marked kan fungere korrekt. Anvendelsesområdet bør også udvides til at omfatte obligatoriske socialsikringsbidrag.

Der bør indføres ensartede akter, der giver mulighed for eksekution eller retsbevarende foranstaltninger, med henblik på at undgå problemer med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre medlemsstater. Af samme årsag er det hensigtsmæssigt at vedtage en standardformular for meddelelse af dokumenter vedrørende disse fordringer på en anden medlemsstats territorium.

Med henblik på at indhente de nødvendige oplysninger i forbindelse med inddrivelsen bør nationale embedsmænd have kompetence til at agere på andre medlemsstats territorium, og der bør udvikles en ordning for spontan udveksling af oplysninger. Betingelserne for at anmode om bistand bør, i det mindste under visse omstændigheder, lempes med henblik på at forbedre mulighederne for inddrivelse. Vedtagelsen af fælles anmodningsformularer bør ligeledes fremme bistanden. Andre ændringer sigter endvidere mod at fremme bistand i praksis og gøre lovgivningen nemmere at anvende.

Retsgrundlag

EF-traktatens artikel 93 og 94.

Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene i forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende grund(e).

Målene i forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af de enkelte medlemsstater af følgende grund(e): Med henblik på at etablere en effektiv ordning for bistand ved inddrivelse er det nødvendigt at vedtage fælles regler og ensartede akter. Som bekræftet i adskillige kommissionsdokumenter kræver kampen mod skattesvig desuden foranstaltninger på EU-niveau.

Myndighedernes gensidige bistand ved inddrivelse kan også være baseret på bilaterale eller multilaterale aftaler. Sådanne bestemmelser er sædvanligvis omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Deres anvendelsesområde er imidlertid begrænset til indkomstskat, mens bistand ved inddrivelse også bør gælde andre skatter og afgifter. Derudover er individuelle foranstaltninger i medlemsstaterne ikke tilstrækkelige til at bekæmpe grænseoverskridende skattesvig.

Målene med forslaget kan bedre opfyldes gennem foranstaltninger på EU-plan af følgende grund(e).

Foranstaltninger på EU-plan vil være mere effektive takket være vedtagelsen af et samlet sæt bindende EU-regler, der finder anvendelse på alle typer skatter og andre afgifter. Anvendelse af de samme akter og formularer, samme krav og samme metoder til gensidig bistand ved inddrivelse, for så vidt angår alle disse skatter og afgifter, letter myndighedernes arbejde og forbedrer resultaterne af bistanden.

De relevante myndigheder vil lettere og hurtigere kunne behandle anmodninger og udveksle oplysninger. De vil få flere muligheder for at anvende inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger.

Fællesskabslovgivningen om gensidig bistand ved inddrivelse omhandler forholdet mellem de nationale myndigheder. Forslaget har imidlertid ikke indflydelse på medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om, hvilke eksekutionsforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger der er tilgængelige i henhold til deres nationale lovgivning.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Vedtagelsen af fælles regler for gensidig bistand ved inddrivelse af alle typer skatter udgør i sig selv en betydelig forenkling. Det er nødvendigt at indføre fælles regler om betingelser, bistandsmetoder, format af akter for inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger og anmodningsformularer med henblik på at lette den daglige administrative praksis.

Medlemsstaterne er fortsat fuldt ud ansvarlige for den måde, hvorpå de anvender inddrivelses- eller retsbevarende foranstaltninger i henhold til deres nationale lovgivning.

De foreslåede foranstaltninger indebærer ikke yderligere finansielle eller administrative byrder for Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, økonomiske aktører og borgere, men bør tværtimod rationalisere de tilgængelige

ressourcer og nedbringe omkostningerne.

Reguleringsmiddel

Foreslået reguleringsmiddel: direktiv.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsag(er):

Der er behov for en retsakt som retsgrundlag for gensidig bistand ved inddrivelse mellem de administrative myndigheder i de forskellige medlemsstater. Det foreslåede direktiv skal erstatte det eksisterende direktiv 2008/55/EF.

Nye elementer, såsom pligten til spontan udveksling af visse oplysninger (artikel 5), muligheden for, at embedsmænd fra den bistandssøgende medlemsstat kan være til stede under administrative undersøgelser i den bistandssøgte medlemsstat og deltage aktivt i undersøgelsen under udøvelse af de inspektionsbeføjelser, der tillægges embedsmænd fra den bistandssøgte medlemsstat (artikel 6), vedtagelse af en ensartet standardformular for meddelelse af dokumenter (artikel 8), vedtagelse af en ensartet akt for eksekutionsforanstaltninger (artikel 11) og en ensartet akt for sikkerhedsforanstaltninger (artikel 15, stk. 3), minimumsbeløb for de omkostninger, der kan opkræves (artikel 19), standardanmodningsformularer (artikel 20), den nationale lovgivning, der skal anvendes i forbindelse med eksekutionen af en anmodning om bistand ved inddrivelse af skatter og afgifter, når der ikke findes nogen lignende afgift i den bistandssøgte medlemsstat (artikel 22), er tydeligvis mere vidtrækkende, end hvad der kan fastlægges i national lovgivning alene.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen og en forenkling af de administrative procedurer for myndighederne (EU eller nationale).

Lovgivningen forenkles, da den foreslåede retsakt omfatter fælles foranstaltninger, der er lette at fortolke og anvende. Direktivet vil endvidere betyde, at det ikke længere er nødvendigt for medlemsstaterne at indgå andre bilaterale eller multilaterale aftaler for at planlægge bistand ved inddrivelse.

Administrative myndigheder vil kunne anvende fælles redskaber og akter i et foruddefineret organisatorisk netværk (f.eks. en ensartet akt for eksekutionsforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som ikke skal anerkendes eller udskiftes i den bistandssøgte medlemsstat, standardanmodningsformularer; standardformularer for meddelelse af dokumenter; automatisk oversættelse af standardformularer; elektronisk kommunikation; generel accept af digitale dokumenter; faste minimumsbeløb for omkostninger). Det vil forenkle deres arbejde. En udvidelse af EU-lovgivningens anvendelsesområde vil betyde, at administrative myndigheder ikke behøver at anvende forskellige

lovgivninger – hver med deres egne regler og betingelser – afhængigt af den type fordringer, for hvilke de anmoder om bistand ved inddrivelse.

Ophævelse af eksisterende lovgivning

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af eksisterende lovgivning.

Nærmere beskrivelse af forslaget

Kapitel I indeholder almindelige bestemmelser med beskrivelse af genstanden (artikel 1), anvendelsesområdet (artikel 2) og organisatoriske bestemmelser (artikel 3). For så vidt angår anvendelsesområdet, finder direktivet anvendelse på alle skatter og afgifter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller på vegne af Fællesskabet, og på skatter og afgifter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, samt obligatoriske socialsikringsbidrag.

Kapitel II omhandler udveksling af oplysninger. Ud over den eksisterende mulighed for at anmode om oplysninger (artikel 4) skal medlemsstaterne udveksle oplysninger spontant (artikel 5). Derudover vil embedsmænd fra den bistanðssøgende medlemsstat kunne være til stede på administrative kontorer i den bistanðssøgte medlemsstat eller deltage aktivt – med samme beføjelser som embedsmændene fra den bistanðssøgte medlemsstat – i administrative undersøgelser i den bistanðssøgte medlemsstat (artikel 6).

Kapitel III omhandler bistand til meddelelse af dokumenter (artikel 7-8). Proceduren for meddelelse vil blive forenklet. Det bekræftes også, at andre meddelelsmetoder er gyldige.

Kapitel IV omhandler inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger. Betingelserne for at fremsætte en anmodning vil blive lempet. Erfaringer viser, at jo ældre fordringen er, jo mindre er chancerne for inddrivelse. Under visse omstændigheder vil det blive muligt at indsende anmodninger om inddrivelse på et tidligere stadium (artikel 10). Vedtagelsen af en ensartet akt for eksekution i den bistanðssøgte medlemsstat (artikel 11) vil imødegå behovet for at få nationale akter anerkendt, ajourført, erstattet af en tilsvarende akt eller oversat. For så vidt angår retsbevarende foranstaltninger, vil direktivet også dække situationer, hvor fordringen endnu ikke er genstand for en akt, der hjemler ret til eksekution i den bistanðssøgende medlemsstat (artikel 15). Dette skulle bidrage til at forhindre situationer, hvor lovovertrædere planlægger insolvensbehandling, inden der etableres en eksekutionsakt. Vedtagelsen af en ensartet akt, som giver mulighed for at træffe retsbevarende foranstaltninger i den bistanðssøgte medlemsstat bør danne baggrund for sådanne foranstaltninger, igen uden at det er nødvendigt at få anerkendt, ajourført, erstattet eller oversat nationale akter. Direktivet indeholder endvidere regler om beregningen af den femårige periode, der afgrænser forpligtelsen til at yde bistand ved inddrivelse (artikel 17). Ordningen for suspension eller afbrydelse af forældelsen reformeres med henblik på at gøre den lettere at anvende og sikre bedre muligheder for inddrivelse (artikel 18). Et garanteret minimum for omkostninger, der kan dækkes, hvis personen ikke frivilligt betaler det skyldige beløb, kan tilskynde den bistanðssøgte medlemsstat til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til bistand ved inddrivelse (artikel 19).

Kapitel V indeholder generelle regler om alle typer bistanðsanmodninger. De angår

anvendelsen af standardformularer, elektronisk kommunikation (artikel 20), anvendelse af sprog (artikel 21), den lovgivning, der finder anvendelse på eksekutionen af en anmodning (artikel 22), og offentliggørelse af dokumenter og oplysninger (artikel 23).

Kapitel VI indeholder afsluttende bestemmelser. I sager, hvor dette direktiv finder anvendelse, bør medlemsstaterne ikke anvende andre aftaler om gensidig bistand (artikel 24). Bestemmelserne i dette kapitel omhandler også Inddrivelsesudvalget (artikel 25), gennemførelsesbestemmelser (artikel 26), evaluering (artikel 27), gennemførelse (artikel 28), ophævelse af det eksisterende direktiv (artikel 29) og direktivets ikrafttrædelse (artikel 30).

(Explanatory memorandum validated - 12 600 characters - complying with DGT norm.)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at beskytte Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser med henblik på at sikre konkurrenceevne og fiskal neutralitet i det indre marked.
- (2) Der blev først fastlagt bestemmelser om gensidig bistand ved inddrivelse i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told. Direktivet og dets ændringsretsakter blev kodificeret ved Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger⁴. Disse ordninger udgør et første skridt mod bedre procedurer for inddrivelse i Fællesskabet, idet de harmoniserer gældende nationale regler, men har vist sig utilstrækkelige til at opfylde kravene i det indre marked, som det har udviklet sig de seneste 30 år. Som påvist i Domstolens retspraksis er en effektiv samarbejds- og inddrivelsesordning på skatteområdet en af hjørnestenene i det indre marked, da en sådan ordning gør det muligt for og tilskynder medlemsstaterne til at ophæve diskriminerende beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, som de har indført af frygt for skatteunddragelse og skattemæssige tab.
- (3) Med henblik på at imødekomme det stigende antal anmodninger om bistand og opnå bedre resultater er det nødvendigt at gøre denne bistand ved inddrivelse mere effektiv

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28.

og lettere at anvende i praksis. Reglerne for, hvordan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bistår hinanden, samt alle de berørte parter rettigheder og forpligtelser bør derfor defineres tydeligt.

- (4) Dette direktiv bør ikke have indflydelse på medlemsstaternes kompetence til at beslutte, hvilke inddrivelsesforanstaltninger der skal være tilgængelige i deres nationale lovgivning. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at hverken forskelle mellem nationale love eller manglende koordinering mellem de kompetente myndigheder forhindrer, at ordningen for gensidig bistand i henhold til dette direktiv fungerer gnidningsløst.
- (5) Med henblik på at beskytte medlemsstaternes finansielle interesser og sikre neutralitet i det indre marked er det nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for gensidig bistand ved inddrivelse til at omfatte fordringer i forbindelse med andre skatter og afgifter end dem, der allerede er omfattet af direktiv 2008/55/EF. Der kan opstå en forvriddning af de almindelige konkurrencevilkår ved manglende betaling af alle typer skatter og afgifter. En sådan udvidelse er endvidere i tråd med udviklingen i andre internationale akter for bistand ved inddrivelse. Reglerne om bistand ved inddrivelse bør også finde anvendelse på inddrivelse af obligatoriske socialsikringsbidrag og fordringer i forbindelse med de forskellige foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. De bør også finde anvendelse på inddrivelse af renter, administrative sanktioner og bøder, med undtagelse af strafferetlige sanktioner, samt omkostninger i forbindelse med fordringer, der hører under dette direktivs anvendelsesområde.
- (6) Den gensidige bistand bør for den bistandssøgte myndigheds vedkommende dels bestå i at meddele den bistandssøgende myndighed de oplysninger, den har brug for til inddrivelse af fordringer, der er opstået i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, og at gøre den betalingspligtige bekendt med enhver akt vedrørende sådanne fordringer, der hidrører fra den bistandssøgende medlemsstat, dels i efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed at inddrive fordringer, som er opstået i den bistandssøgende medlemsstat, eller træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af disse fordringer.
- (7) Vedtagelse af en ensartet akt til anvendelse i forbindelse med eksekutionsforanstaltninger og en ensartet akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, der anmodes om bistand, samt vedtagelse af en ensartet standardformular for meddelelse af akter og afgørelser vedrørende fordringen, skulle løse de problemer med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre medlemsstater, som i høj grad bidrager til den manglende effektivitet i de nuværende ordninger om bistand.
- (8) Udveksling af oplysninger med henblik på inddrivelse bør ikke længere udelukkende ske efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed. Der bør sikres spontan udveksling af oplysninger om specifikke tilbagebetalinger, og det skal være muligt for skatteembedsmænd at være til stede på administrative kontorer og deltage aktivt i administrative undersøgelser i en anden medlemsstat eller foretage samtidige kontroller. Der bør sikres mere direkte udveksling af oplysninger med henblik på hurtigere og mere effektiv bistand.

- (9) I lyset af den øgede mobilitet i det indre marked og restriktionerne i traktaten og anden lovgivning om de garantier, som skatteydere, der ikke er etableret på det nationale territorium, kan kræve, bør mulighederne for at anmode om inddrivelses- eller retsbevarende foranstaltninger i en anden medlemsstat udvides. Da fordringens alder er en afgørende faktor, bør det være muligt for medlemsstaterne at anmode om gensidig bistand, hvis det kan forventes, at inddrivelsen kan opnås hurtigere og mere effektivt i den bistandssøgte medlemsstat, selv hvis de nationale inddrivelsesmuligheder endnu ikke er udtømt.
- (10) En generel forpligtelse til at meddele anmodninger og dokumenter i digital form og via elektroniske netværk med præcise regler om oversættelse af anmodninger og dokumenter skulle give medlemsstaterne mulighed for at behandle anmodninger hurtigere og lettere.
- (11) Under inddrivelsesproceduren i den bistandssøgte medlemsstat kan fordringen, meddelelsen fra myndighederne i den bistandssøgende medlemsstat eller den akt, der giver mulighed for eksekution heraf, anfægtes af den berørte person. I sådanne tilfælde bør det fastsættes, at indsigelse fra denne skal fremsættes over for den kompetente instans i den bistandssøgende medlemsstat, og at den bistandssøgte myndighed skal suspendere eksekutionsproceduren, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans, medmindre den bistandssøgende myndighed anmoder om andet.
- (12) Med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige midler til inddrivelse af andre medlemsstaters fordringer bør den bistandssøgte medlemsstat kunne inddrive de omkostninger, der er forbundet med inddrivelsen, fra den betalingspligtige. Muligheden for at opkræve faste omkostninger skulle bidrage til at øge effektiviteten i de inddrivelsesforanstaltninger, der træffes af den bistandssøgte myndighed.
- (13) I forbindelse med eksekution af en anmodning om bistand bør den bistandssøgte myndighed i princippet anvende de beføjelser, den har i henhold til national lovgivning om fordringer i forbindelse med samme skat eller afgift eller, hvis en sådan ikke findes, en lignende skat eller afgift. Hvis der ikke findes en lignende skat eller afgift, bør den bistandssøgte myndighed anvende de beføjelser, den har i henhold til medlemsstatens lovgivning om fordringer i forbindelse med personlig indkomstskat. Denne anvendelse af national lovgivning bør også finde anvendelse på fortrinsstilling for fordringer, der er opstået i den bistandssøgte medlemsstat.
- (14) For så vidt angår spørgsmål om forældelse, er det nødvendigt at forenkle de eksisterende regler ved at fastlægge, at en suspension eller afbrydelse af forældelsen generelt fastsættes i henhold til den gældende lovgivning i den bistandssøgte medlemsstat, medmindre suspension eller afbrydelse af forældelsen ikke er mulig i henhold til den gældende lovgivning i medlemsstaten.
- (15) Det bør fastsættes, at de dokumenter og oplysninger, som meddeles i forbindelse med den gensidige bistand, kan anvendes til andre formål, for så vidt dette er tilladt i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dokumenterne og oplysningerne.
- (16) Med henblik på at undgå komplekse procedurer og lette arbejdet for de embedsmænd, der beskæftiger sig med bistand til inddrivelse, bør medlemsstaternes gensidige

bistand ved inddrivelse af fordringer, der hører under dette direktivs anvendelsesområde, kun være baseret på dette direktiv og ikke på andre bilaterale eller multilaterale aftaler.

- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁵.
- (18) Målene for den påtænkte handling, nemlig tilvejebringelsen af en ensartet ordning for gensidig bistand ved inddrivelse i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor af hensyn til den nødvendige ensartethed og effektivitet bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Genstand*

Dette direktiv fastlægger regler for medlemsstaternes kompetente administrative myndigheders bistand ved inddrivelse i hver enkelt medlemsstat af fordringer som omhandlet i artikel 2, der opstår i en anden medlemsstat.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Dette direktiv finder anvendelse på fordringer i forbindelse med enhver type skatter og afgifter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller på vegne af Fællesskabet.
2. Dette direktiv finder anvendelse på fordringer vedrørende:
 - a) alle skatter og afgifter, der opkræves af eller på vegne af medlemsstaternes territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder

⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) obligatoriske socialsikringsbidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til socialsikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser
 - c) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
 - d) afgifter og told, der opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker.
3. Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:
- a) sanktioner og bøder vedrørende fordringer, for hvilke der kan anmodes om gensidig bistand i overensstemmelse med stk. 1 og 2, og som pålægges af de administrative myndigheder, der har kompetence til at opkræve de pågældende skatter og afgifter
 - b) renter og omkostninger i forbindelse med de fordringer, for hvilke der kan anmodes om gensidig bistand i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

Artikel 3 *Organisatoriske bestemmelser*

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder (i det følgende benævnt "kompetente myndigheder"), i hvis navn dette direktiv skal anvendes, enten direkte eller ved delegation.
2. Hver medlemsstat udpeger ét centralt forbindelseskontor ("det centrale forbindelseskontor"), som er hovedansvarligt for kontakter med andre medlemsstater og Kommissionen i forbindelse med gensidig bistand, der hører under dette direktiv.
3. Hver medlemsstat kan udpege forbindelseskontorer, der er ansvarlige for kontakter med andre medlemsstater i forbindelse med gensidig bistand vedrørende en eller flere bestemte typer eller kategorier af skatter og afgifter i henhold til artikel 2.
4. Hver medlemsstat kan ud over det centrale forbindelseskontor og forbindelseskontorerne udpege kontorer som forbindelsesafdelinger.

Forbindelsesafdelinger anmoder om eller yder gensidig bistand i henhold til dette direktiv som led i en specifik territorial kompetence eller et specialiseret operationelt ansvarsområde.
5. Hver medlemsstat underretter de andre medlemsstater og Kommissionen om det centrale forbindelseskontor og de eventuelle forbindelseskontorer eller forbindelsesafdelinger, som den har udpeget.
6. Hvis et forbindelseskontor eller en forbindelsesafdeling sender eller modtager en anmodning om bistand eller et svar på en sådan anmodning eller sender embedsmænd til eller modtager embedsmænd fra en anden medlemsstat i

overensstemmelse med artikel 6, underretter det/den det centrale forbindelseskantor i sin medlemsstat i henhold til den ordning, sidstnævnte har fastlagt af denne.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 4

Anmodning om oplysninger

1. Efter anmodning fra et centralt forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller en forbindelsesafdeling i en medlemsstat (i det følgende benævnt "den bistandssøgende myndighed") udleverer det centrale forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller en forbindelsesafdeling i den medlemsstat, som modtager anmodningen (i det følgende benævnt "den bistandssøgte myndighed"), de oplysninger, der måtte være relevante, for den bistandssøgende myndighed, ved inddrivelse af fordringer som omhandlet i artikel 2.

Med henblik på udlevering af disse oplysninger sørger den bistandssøgte myndighed for at foretage de administrative undersøgelser, der måtte være nødvendige for at fremskaffe dem.

2. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at give oplysninger:
 - a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig (i det følgende benævnt "den bistandssøgte medlemsstat")
 - b) som ville afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervmæssig hemmelighed
 - c) hvis meddelelse kunne krænke sikkerheden eller den offentlige orden i den bistandssøgte medlemsstat.
3. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grundene til, at en anmodning om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 5

Spontan udveksling af oplysninger

De centrale forbindelseskantorer udveksler oplysninger om tilbagebetaling af skatter, dog ikke merværdiafgifter, fra de nationale skattemyndigheder, hvis tilbagebetalingen vedrører personer, der er etableret i en anden medlemsstat, og beløb, der overstiger 10 000 EUR.

Artikel 6

Tilstedeværelse på administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, sidstnævnte har fastlagt,

kan embedsmænd være til stede på kontorer, hvori de administrative myndigheder i den bistandssøgte medlemsstat udfører deres hverv, med henblik på at modtage de i artikel 4, stk. 1 nævnte oplysninger, hvis de er bemyndiget hertil af den bistandssøgende myndighed.

Hvis oplysningerne findes i dokumentation, som de kompetente myndigheder i den bistandssøgte medlemsstat har adgang til, gives embedsmændene i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed befinder sig (i det følgende benævnt "den bistandssøgende medlemsstat"), kopier af denne dokumentation.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, sidstnævnte har fastlagt, kan embedsmænd være til stede under administrative undersøgelser i den bistandssøgte medlemsstat med henblik på at modtage de i artikel 4, stk. 1, nævnte oplysninger, hvis de er bemyndiget hertil af den bistandssøgende myndighed.

Hvis embedsmænd fra den bistandssøgende medlemsstat er til stede under administrative undersøgelser i henhold til første afsnit, kan de udøve de inspektionsbeføjelser, der tillægges embedsmænd i den bistandssøgte medlemsstat, på betingelse af at de udøver disse beføjelser i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den bistandssøgte medlemsstat.

Hvis den person, der undersøges, nægter at respektere de inspektionsforanstaltninger, der pålægges af embedsmændene fra den bistandssøgende medlemsstat, anses dette af den bistandssøgte medlemsstat som manglende respekt over for medlemsstatens egne embedsmænd.

3. Embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende myndighed, som gør brug af mulighederne i stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og officielle mandat.

KAPITEL III

BISTAND TIL MEDDELELSE AF DOKUMENTER

Artikel 7

Anmodning om meddelelse af visse dokumenter vedrørende fordringer

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed modtageren alle akter og afgørelser, herunder retslige, der hidrører fra den bistandssøgende medlemsstat, og som vedrører en fordring som omhandlet i artikel 2 eller inddrivelse heraf.
2. Den bistandssøgte myndighed giver straks den bistandssøgende myndighed underretning om, hvorvidt anmodningen om meddelelse er blevet efterkommet, og især om, på hvilken dato akten eller afgørelsen er blevet meddelt til modtageren.

Artikel 8
Meddelelsesmidler

1. Den bistandssøgte myndighed sørger for, at meddelelsen i den bistandssøgte medlemsstat foretages på en af følgende måder:
 - a) ved meddelelse i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den bistandssøgte medlemsstat
 - b) ved fremsendelse, med anbefalet brev eller elektronisk, af en standardformular, som akten eller afgørelsen fra den bistandssøgende medlemsstat er vedhæftet til; til denne standardformular anvendes modellen i bilag I.

Standardformularen i litra b) oversættes til det officielle sprog, eller et af de officielle sprog, i den bistandssøgte medlemsstat. Der stilles imidlertid ikke krav om oversættelse af den vedhæftede akt eller afgørelse til et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat.

2. Stk. 1 berører ikke andre typer meddelelse foretaget af en kompetent myndighed i den bistandssøgende medlemsstat i overensstemmelse med de gældende regler i denne medlemsstat.

En kompetent myndighed, der er etableret i den bistandssøgende medlemsstat kan meddele dokumenter direkte med anbefalet brev eller elektronisk til en person på en anden medlemsstats territorium.

KAPITEL IV
INDDRIVELSESFORANSTALTNINGER ELLER RETSBEVARENDE
FORANSTALTNINGER

Artikel 9
Anmodning om inddrivelse

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed inddriver den bistandssøgte myndighed fordringer, der er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat.
2. Den bistandssøgende myndighed fremsender til den bistandssøgte myndighed alle relevante oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 10
Betingelser for anmodninger om inddrivelse

1. Den bistandssøgende myndighed må ikke fremsætte en anmodning om inddrivelse, hvis og så længe fordringen og/eller den akt, der hjemler ret til eksekution heraf i den bistandssøgende medlemsstat, anfægtes i denne medlemsstat, medmindre artikel 13, stk. 4, tredje afsnit, finder anvendelse.

2. Inden den bistandssøgende myndighed fremsætter en anmodning om inddrivelse, iværksættes de inddrivelsesforretninger, der kan indledes i den medlemsstat, som den befinder sig i, undtagen i følgende tilfælde:
 - a) når det forventes, at de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen
 - b) når den bistandssøgende myndighed har specifikke oplysninger, der giver anledning til at tro, at inddrivelsen kun kan opnås i den bistandssøgte medlemsstat, eller at den kan opnås hurtigere og mere effektivt i denne medlemsstat; i dette tilfælde skal anmodningen være behørigt begrundet
 - c) når fordringen opstår som følge af anvendelsen af artikel 205 i Rådets direktiv 2006/112/EF, og den afgiftspligtige person, som har hæftet solidarisk for moms-gælden, har etableret sin virksomhed i den bistandssøgte medlemsstat og ikke har noget forretningssted i den bistandssøgende medlemsstat.

Artikel 11

Akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat, og andre dokumenter som bilag hertil

1. Anmodninger om inddrivelse ledsages af en ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat, og hvortil standardformularen i bilag II anvendes.

Denne ensartede akt for eksekution i den bistandssøgte medlemsstat danner grundlag for inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat. Den behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i denne medlemsstat.

2. Den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt med henblik på at give mulighed for eksekutionsforanstaltninger i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende den fordring, for hvilken der er anmodet om bistand ved inddrivelse, vedhæftes den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat. Den oprindelige akt behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den bistandssøgte medlemsstat.

Gyldigheden af de inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger, der træffes i den bistandssøgte medlemsstat på grundlag af den ensartede akt for eksekutionsforanstaltninger i denne medlemsstat, berøres ikke af, at den vedhæftede oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, ikke er oversat til et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat.

3. Anmodningen om inddrivelse af en fordring kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt i den bistandssøgende medlemsstat.

Artikel 12
Eksekution af anmodningen om inddrivelse

1. Med henblik på inddrivelse i den bistandssøgte medlemsstat behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den bistandssøgte medlemsstat, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

Den bistandssøgte medlemsstat inddriver fordringen i sin egen valuta.

2. Den bistandssøgte myndighed underretter straks den bistandssøgende myndighed om foranstaltninger, den træffer vedrørende anmodningen om inddrivelse.
3. Hele det beløb, som er inddrevet af den bistandssøgte myndighed, overføres til den bistandssøgende medlemsstat.
4. Fra den dato, hvorpå anmodningen om inddrivelse blev modtaget, opkræver den bistandssøgte myndighed renter for sen betaling, for så vidt det er tilladt i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den bistandssøgte medlemsstat.

Renterne overføres også til den bistandssøgende medlemsstat.

5. Hvis de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den bistandssøgte myndighed befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den bistandssøgende myndighed indrømme den betalingspligtige en betalingsfrist eller tillade betaling i rater.

Renter, som opkræves af den bistandssøgte myndighed som følge af denne betalingsfrist, overføres også til den bistandssøgende medlemsstat.

Artikel 13
Twister

1. Twister vedrørende fordringen, den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, eller den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat, og tvister vedrørende gyldigheden af en meddelelse foretaget af den kompetente myndighed i den bistandssøgende medlemsstat hører under de kompetente myndigheders kompetence i den bistandssøgende medlemsstat. Hvis fordringen, den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, eller den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat, anfægtes under inddrivelsesforretningen af en berørt part, underretter den bistandssøgte myndighed den pågældende part om, at sagen skal indbringes for den kompetente instans i den bistandssøgende medlemsstat i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den medlemsstat.
2. Twister vedrørende de eksekutionsforanstaltninger, der træffes i den bistandssøgte medlemsstat, eller vedrørende gyldigheden af en meddelelse foretaget af en kompetent myndighed i den bistandssøgte medlemsstat indbringes for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den medlemsstat.

3. Hvis en foranstaltning som omhandlet i stk. 1 er indbragt for den kompetente instans i den bistanðssøgende medlemsstat, underretter den bistanðssøgende myndighed den bistanðssøgte myndighed herom og oplyser, i hvilket omfang fordringen ikke er anfægtet.
4. Så snart den bistanðssøgte myndighed har modtaget de i stk. 3 nævnte oplysninger enten fra den bistanðssøgende myndighed eller fra den berørte part, suspenderer den eksekutionsforretningen, for så vidt angår den anfægtede del af fordringen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den bistanðssøgende myndighed anmoder om andet i overensstemmelse med tredje afsnit i dette stykke.

Hvis den bistanðssøgte myndighed finder det nødvendigt, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse, for så vidt som lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det; dette berører ikke anvendelsen af artikel 15.

Den bistanðssøgende myndighed kan i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, anmode den bistanðssøgte myndighed om at inddrive en anfægtet fordring eller den anfægtede del af en fordring, for så vidt som det er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den bistanðssøgte medlemsstat. Sådanne anmodninger begrundes. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for den betalingspligtige, tilbagebetaler den bistanðssøgende myndighed eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den bistanðssøgte myndighed befinder sig.

Artikel 14

Ændring af anmodning om bistand ved inddrivelse

1. Den bistanðssøgende myndighed underretter straks den bistanðssøgte myndighed om efterfølgende ændringer af anmodningen om inddrivelse eller tilbagetrækning heraf og oplyser om årsagerne til ændringerne eller tilbagetrækningen.
2. Hvis ændringen af anmodningen skyldes en afgørelse fra den kompetente instans i artikel 13, stk. 1, fremsender den bistanðssøgende myndighed en revideret akt, der hjemler ret til eksekution i den bistanðssøgte medlemsstat. Den bistanðssøgte myndighed træffer derefter yderligere inddrivelsesforanstaltninger på grundlag af den reviderede akt.

Artikel 11 og 13 finder anvendelse på den reviderede akt.

Artikel 15

Anmodning om retsbevarende foranstaltninger

1. Efter anmodning fra den bistanðssøgende myndighed træffer den bistanðssøgte myndighed retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring.

2. Hvis anmodningen vedrører en fordring, som er anfægtet eller endnu ikke er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, kan den bistandssøgende myndighed kun anmode om retsbevarende foranstaltninger, hvis sådanne foranstaltninger kan træffes i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig. I sådanne tilfælde begrundes anmodningen, medmindre anmodningen er rettet til en medlemsstat, der ikke stiller krav herom i forbindelse med aftaler med et eller flere tredjelande om gensidig bistand ved inddrivelse.
3. Anmodninger om retsbevarende foranstaltninger ledsages af en ensartet akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, i hvilken den bistandssøgte myndighed befinder sig, og hvortil standardformularen i bilag III anvendes.

Denne ensartede akt for retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat danner grundlag for retsbevarende foranstaltninger, der træffes i den bistandssøgte medlemsstat. Den behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i denne medlemsstat.

Den oprindelige akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger, og som er udstedt med henblik på at give mulighed for retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende den fordring, for hvilken der er anmodet om gensidig bistand ved inddrivelse, vedhæftes til den ensartede akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat. Den oprindelige akt behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den bistandssøgte medlemsstat.

Gyldigheden af de retsbevarende foranstaltninger, der træffes i den bistandssøgte medlemsstat på grundlag af den ensartede akt for retsbevarende foranstaltninger i denne medlemsstat, berøres ikke af, at den vedhæftede oprindelige akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgende medlemsstat, ikke er oversat til et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat.

4. Anmodningen om retsbevarende foranstaltninger kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt i den bistandssøgende medlemsstat.

Artikel 16

Regler for anmodning om retsbevarende foranstaltninger

Med henblik på iværksættelsen af artikel 15 anvendes artikel 9, stk. 2, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, artikel 14 og artikel 17 med de fornødne ændringer.

Artikel 17

Begrænsning af den bistandssøgte myndigheds forpligtelser

1. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at yde den i artikel 9-15 omhandlede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af den betalingspligtiges situation ville give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den bistandssøgte medlemsstat, for så vidt som de love og administrative

bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i denne medlemsstat, tillader det for lignende nationale fordringer.

2. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at yde den i artikel 4 og 6-15 omhandlede bistand, hvis den oprindelige anmodning om bistand efter artikel 4, 6, 7, 9 eller 15 vedrører fordringer, der er over fem år gamle regnet fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den bistandssøgende medlemsstat frem til tidspunktet for fremsættelse af den oprindelige anmodning om bistand.

Hvis der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den bistandssøgende medlemsstat fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller den akt, der hjemler ret til eksekution.

Hvis den kompetente myndighed i den bistandssøgende medlemsstat giver udsættelse, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor betalingsperioden udløber.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grundene til, at en anmodning om bistand ikke kan efterkommes.

Artikel 18 *Forældelse*

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den bistandssøgende medlemsstat.
2. For så vidt angår suspension eller afbrydelse af forældelsen, har inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den bistandssøgte myndighed, og som medfører suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den bistandssøgte medlemsstat, samme virkning i den bistandssøgende medlemsstat, hvis suspensionen eller afbrydelsen af forældelsen er mulig i henhold til den gældende lovgivning i den bistandssøgende medlemsstat.

Hvis suspension eller afbrydelse af forældelsen ikke er mulig i henhold til den gældende lovgivning i den bistandssøgte medlemsstat, anses de inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af eller på vegne af den bistandssøgte myndighed, og som ville medføre suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den bistandssøgende medlemsstat, for at være truffet i sidstnævnte medlemsstat, for så vidt angår deres virkning for forældelse.

Første og andet afsnit berører ikke rettighederne for de kompetente myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat til at træffe foranstaltninger til suspension eller afbrydelse af forældelsen i overensstemmelse med den gældende lovgivning i denne medlemsstat.

3. Den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed underretter straks den anden part om foranstaltninger, der afbryder eller suspenderer forældelsen af den fordring, for hvilken der er anmodet om inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, eller som kan have denne virkning.

Artikel 19
Omkostninger

1. Den bistandssøgte myndighed inddriver og tilbageholder alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen. Disse omkostninger opkræves i overensstemmelse med lovgivningen i den bistandssøgte medlemsstat.
2. Hvis den pågældende person ikke betaler det krævede beløb inden for den tidsfrist, som den bistandssøgte myndighed har fastsat, kan myndigheden i stedet for at opkræve omkostninger i overensstemmelse med stk. 1 opkræve følgende faste omkostninger:
 - a) 100 EUR, hvis betalingen først finder sted efter afsendelse af mindst én administrativ rykkerskrivelse
 - b) 200 EUR, hvis der er truffet andre administrative foranstaltninger af eller på vegne af den bistandssøgte myndighed
 - c) 500 EUR, hvis der er truffet andre eksekutionsforanstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat.

Den pågældende person kan klage over anvendelsen af disse faste omkostninger til den bistandssøgte myndighed og til enhver instans, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager om inddrivelsesforanstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat.

Under alle omstændigheder finder disse faste omkostninger ikke anvendelse, hvis den kompetente instans i artikel 13, stk. 1 og 2, erklærer inddrivelsesforanstaltningerne ubegrundede, enten for så vidt angår fordringens indhold eller gyldigheden af den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgende medlemsstat, eller den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte medlemsstat, eller gyldigheden af meddelelsen eller eksekutionsforanstaltningerne i den bistandssøgte medlemsstat.

3. Inddrivelsen af fordringen, herunder hovedstol, renter, bøder og skyldige omkostninger, for hvilken der er anmodet om gensidig bistand, går forud for inddrivelsen af omkostninger afholdt af eller på vegne af den bistandssøgte myndighed.
4. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder imidlertid træffe aftale om særlige godtgørelsesregler i de pågældende sager.

5. Uanset stk. 4 forbliver den bistandssøgende medlemsstat ansvarlig over for den bistandssøgte medlemsstat for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, for så vidt angår fordringens indhold eller gyldigheden af den akt, der hjemler ret til eksekutionsforanstaltninger og/eller retsbevarende foranstaltninger, og som er udstedt af den bistandssøgende myndighed.

KAPITEL V

GENERELLE REGLER FOR ALLE TYPER ANMODNINGER OM BISTAND

Artikel 20 *Standardformularer og kommunikationsmidler*

1. De i artikel 4, stk. 1, omhandlede anmodninger om oplysninger, de i artikel 7, stk. 1, omhandlede anmodninger om meddelelse, de i artikel 9, stk. 1, omhandlede anmodninger om inddrivelse og de i artikel 15, stk. 1, omhandlede anmodninger om retsbevarende foranstaltninger fremsendes så vidt muligt elektronisk under anvendelse af en standardformular. Disse formularer anvendes også så vidt muligt i forbindelse med yderligere korrespondance vedrørende anmodningen.

Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution eller retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat, og den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution eller retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgende medlemsstat, samt de øvrige dokumenter som omhandlet i artikel 11 og 15 fremsendes også så vidt muligt elektronisk.

Hvis det er hensigtsmæssigt, kan der til standardformularerne vedhæftes rapporter, erklæringer og andre dokumenter i papirform eller digital form eller bekræftede kopier eller uddrag heraf, som også så vidt muligt fremsendes elektronisk.

Standardformularer og elektronisk kommunikation anvendes også til spontan udveksling af oplysninger i medfør af artikel 5.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på de oplysninger og den dokumentation, der indhentes ved tilstedeværelse på administrative kontorer i en anden medlemsstat eller ved deltagelse i administrative undersøgelser i en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 6.
3. Den kendsgerning, at korrespondancen ikke sker elektronisk eller med anvendelse af standardformularer, påvirker ikke gyldigheden af de oplysninger, der indhentes, eller de foranstaltninger, der træffes, i forbindelse med eksekutionen af en anmodning om bistand.

Artikel 21 *Anvendelse af sprog*

1. Anmodninger om bistand og den ensartede akt, der hjemler ret til eksekutionsforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgte medlemsstat, fremsendes på eller oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat.

Den kendsgerning, at visse dele af anmodningerne efter bilateral aftale mellem de kompetente myndigheder er skrevet på et andet sprog end det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat, påvirker ikke anmodningernes gyldighed.

2. Der stilles ikke krav om oversættelse til et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat af den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekutionsforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger i den bistandssøgende medlemsstat, når den sendes til den bistandssøgte myndighed, eller når den sendes til den berørte person.
3. Det dokument, for hvilket der anmodes om meddelelse i henhold til artikel 7, kan sendes til den bistandssøgte myndighed på et af de officielle sprog i den bistandssøgende medlemsstat. Hvis meddelelsen foregår i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra b), stilles der ikke krav om oversættelse af disse dokumenter til et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat.
4. Når en anmodning ledsages af andre dokumenter end de i stk. 1, 2 og 3 nævnte akter, kan den bistandssøgte myndighed om nødvendigt anmode den bistandssøgende myndighed om en oversættelse af sådanne dokumenter til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den bistandssøgte medlemsstat eller til et andet sprog som aftalt bilateralt mellem de kompetente myndigheder.

Artikel 22

Lovgivning, der finder anvendelse på eksekutionen af en anmodning

1. I forbindelse med eksekution af en anmodning om bistand vedrørende en fordring, der hører under dette direktivs anvendelsesområde, anvender den bistandssøgte myndighed sine beføjelser i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, gælder for fordringer i forbindelse med samme skat eller afgift eller, hvis en sådan ikke findes en lignende skat eller afgift, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

Hvis den bistandssøgte myndighed vurderer, at der ikke opkræves samme eller lignende skatter eller afgifter på dens territorium, anvender den sine beføjelser i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, gælder for fordringer i forbindelse med personlig indkomstskat, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

2. Stk. 1 finder anvendelse på en eventuel fortrinsstilling til fordringer, der opstår i den bistandssøgte medlemsstat.

Artikel 23

Videregivelse af oplysninger og dokumenter

1. Oplysninger og dokumenter, som den bistandssøgende eller bistandssøgte myndighed får til rådighed i henhold til dette direktiv, kan videregives til andre myndigheder i samme medlemsstat, for så vidt som dette er tilladt i henhold til medlemsstatens lovgivning, selv hvis disse oplysninger kan anvendes til andre formål end inddrivelse af de i artikel 2, omhandlede forordninger.
2. Når den bistandssøgende eller bistandssøgte myndighed vurderer, at oplysninger eller dokumenter, der er tilvejebragt i henhold til dette direktiv, kan være af værdi for en tredje medlemsstat, kan den overdrage de pågældende oplysninger eller dokumenter til den pågældende medlemsstat.

3. Oplysninger og dokumenter eller bekræftede kopier eller uddrag heraf, som den bistandssøgende eller bistandssøgte myndighed får til rådighed i henhold til dette direktiv, kan påberåbes eller anvendes som bevismateriale af alle myndigheder i samme medlemsstat på samme grundlag som lignende oplysninger og dokumenter, der tilvejebringes i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Anvendelse af andre aftaler om bistand

I sager, hvor dette direktiv finder anvendelse, anvender medlemsstaterne ikke andre bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger på deres anmodninger om bistand over for andre medlemsstater.

Artikel 25

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Inddrivelsesudvalget.
2. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

Artikel 26

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med proceduren i artikel 25, stk. 2, de nærmere regler for gennemførelse af artikel 3, artikel 4, stk. 1, artikel 5, artikel 7, artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 9, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 2, artikel 14, artikel 15, stk. 1 og 3, artikel 16 og artikel 20, stk. 1.

Reglerne vedrører mindst følgende:

- a) betingelserne for udpegning og organisering af det centrale forbindelseskontor, de andre forbindelseskontorer og forbindelsesafdelingerne i artikel 3, stk. 2, 3 og 4
- b) hvilke kommunikationsmidler myndighederne kan benytte til overførsel af meddelelser
- c) indholdet i og formatet af standardformularerne til de i artikel 4, stk. 1, artikel 5, artikel 7, artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, beskrevne formål
- d) omregning af beløb til inddrivelse og overførsel af inddrevne beløb.

2. Kommissionen kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 25, stk. 2, vedtage regler:

- a) for gennemførelse af artikel 6
- b) om et minimumsbeløb for fordringer, som kan danne grundlag for en anmodning om bistand.

Regler under første afsnit, litra b), kan lade bistand vedrørende fordringer under dette minimumsbeløb være frivillig og underkastet visse betingelser, særlig for så vidt angår en opdeling af de inddrevne beløb mellem den bistandssøgte medlemsstat og den bistandssøgende medlemsstat, uanset artikel 12, stk. 3.

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 25, stk. 2, ændre standardformularerne i bilag I, II og III.

Artikel 27 *Rapportering*

Hver medlemsstat underretter senest den 31. marts hvert år Kommissionen om følgende:

- a) antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelse og inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger, som den hvert år sender til hver bistandssøgt medlemsstat, og som den modtager fra hver bistandssøgende medlemsstat
- b) beløbet for de fordringer, for hvilke der anmodes om bistand ved inddrivelse, og de inddrevne beløb
- c) andre oplysninger, der kan have værdi for evalueringen af den gensidige bistand i henhold til dette direktiv.

Kommissionen aflægger hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan de ordninger, der er etableret i medfør af dette direktiv, fungerer.

Artikel 28 *Gennemførelse*

1. Medlemsstater vedtager og offentliggør inden den 31. december 2009 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29
Ophævelse af direktiv 2008/55/EF

Direktiv 2008/55/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2010.

Henvisninger til direktiv 2008/55/EF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 30
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

ENSARTET AKT FOR MEDDELELSE AF AKTER ELLER AFGØRELSER I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 8, STK. 1, I DIREKTIV (EF) NR. .../...

EU-medlemsstat, hvor dette dokument er udstedt: ...

I artikel 7, stk. 1, i direktiv (EF) nr. .../... om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fastsættes følgende:

"Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed modtageren alle akter og afgørelser, herunder retslige, der hidrører fra den bistandssøgende medlemsstat, og som vedrører en fordring som omhandlet i artikel 2 eller inddrivelse heraf."

I samme direktivs artikel 8, stk. 1, fastsættes følgende:

"Den bistandssøgte myndighed sørger for, at meddelelsen i den bistandssøgte medlemsstat foretages på en af følgende måder: (...) (b) ved fremsendelse, med anbefalet brev eller elektronisk, af en standardformular, som akten eller afgørelsen fra den bistandssøgende medlemsstat er vedhæftet til."

I overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser udgør fremsendelsen af nærværende dokument med anbefalet brev eller elektronisk meddelelse af den eller de akter og/eller den eller de afgørelser, der er vedhæftet nærværende dokument.

A	FORMÅL MED MEDDELELSEN
	<p>Meddelelsen har til formål at:</p> <p>☐ oplyse modtageren om den eller de vedhæftede akter og/eller den eller de vedhæftede afgørelser</p> <p>☐ bekræfte over for modtageren, at denne er forpligtet til at betale de i punkt B4 anførte beløb</p> <p>Betalingen skal foretages:</p> <p>☐ inden 20YYMMDD</p> <p>☐ omgående</p> <p>Modtageren gøres opmærksom på, at myndighederne i den bistandssøgte medlemsstat ved manglende betaling kan træffe eksekutionsforanstaltninger og/eller retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af fordringen. I givet fald kan der anvendes faste administrative omkostninger i overensstemmelse med direktiv (EF) nr. .../...</p> <p>☐ suspendere forældelsen af den eller de fordringer, der er nævnt i den eller de vedhæftede akter og/eller den eller de vedhæftede afgørelser</p>
B	BESKRIVELSE AF DEN ELLER DE VEDHÆFTEDE AKTER OG/ELLER DEN ELLER DE VEDHÆFTEDE AFGØRELSER
1	<p>Udstedelsesdato: 20YYMMDD - Referencenummer: ...</p> <p>☐ Skatteansættelse</p> <p>☐ Skattemyndighedernes afgørelse efter administrativ klage</p> <p>☐ Anden administrativ afgørelse eller akt</p> <p>☐ Dom/kendelse afsagt af rettens navn</p> <p>☐ Andet juridisk dokument</p>
2	<p>Skattekategori: ...</p>

3	<p>Fordringskategori:</p> ☐ told ☐ merværdiafgift ☐ punktafgift ☐ indkomstskat eller formueskat ☐ afgift på forsikringspræmie ☐ anden skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat ☐ skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af medlemsstatens territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder ☐ obligatoriske socialsikringsbidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til socialsikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser ☐ restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger ☐ afgifter og told, der opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
4	<p>Fordringsbeløb:</p> ☐ Hovedstol: ☐ Administrative sanktioner og bøder: ☐ Renter frem til 20YYMMDD: ☐ Omkostninger frem til 20YYMMDD: ☐ Samlet beløb:
C	KONTOR, DER ER ANSVARLIGT FOR DEN ELLER DE VEDHÆFTEDE AKTER OG/ELLER DEN ELLER DE VEDHÆFTEDE AFGØRELSER
1	Navn:
2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail:
D	KONTOR, HVOR DER KAN INDHENTES YDERLIGERE OPLYSNINGER OM DEN ELLER DE MEDDELTE AKTER OG/ELLER DEN ELLER DE MEDDELTE AFGØRELSER ELLER OM MULIGHEDEN FOR AT KLAGE OVER BETALINGSPLIGTEN (hvis kontoret ikke er det samme som kontoret i punkt C)
1	Navn:
2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail:

BILAG II

ENSARTET AKT, DER HJEMLER RET TIL EKSEKUTION AF FORDRINGER, DER ER OMFATTET AF DIREKTIV (EF) NR. .../...	
EU-medlemsstat, hvor dette dokument er udstedt: ...	
I overensstemmelse med artikel 11 i direktiv (EF) nr. .../... udgør dette dokument den akt, der hjemler ret til inddrivelsesforanstaltninger og/eller retsbevarende foranstaltninger i hver EU-medlemsstat, når der anmodes herom af den bistandssøgende myndighed i den medlemsstat, hvor dokumentet er udstedt.	
A	BESKRIVELSE AF FORDRINGEN
1	Skattekategori: ...
2	Fordringskategori: ☐ told ☐ merværdiafgift ☐ punktafgift ☐ indkomstskat eller formueskat ☐ afgift på forsikringspræmie ☐ anden skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat ☐ skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af medlemsstatens territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder ☐ obligatoriske socialsikringsbidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til socialsikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser ☐ restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger ☐ afgifter og told, der opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
3	Reference for fordringen: ...
4	Periode for fordringen: ☐ kalenderår: ... ☐ periode: 20YYMMDD – 20YYMMDD (år - måned - dato)
5	Dato for vurdering af fordringen: ... Dato for den akt, der hjemler ret til eksekution: ... Dato for meddelelse til den betalingspligtige: ... Betalingens forfaldsdato: ...
6	Fordringsbeløb: ☐ Hovedstol: ☐ Administrative sanktioner og bøder: ☐ Renter frem til 20YYMMDD: ☐ Omkostninger frem til 20YYMMDD: ☐ Samlet beløb:
B	IDENTIFIKATION AF DEN BETALINGSPLIGTIGE
1	Navn: ...
2	☐ Momsregistreringsnummer: ... ☐ Skatteregistreringsnummer: ☐ Andet registreringsnummer:
3	Gade og nummer:
4	Andre adresseoplysninger:
5	Postnummer og by:
6	Land:
C	KONTOR, DER ER ANSVARLIGT FOR VURDERING AF FORDRINGEN
1	Navn:
2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail:
D	KONTOR, HVOR DER KAN INDHENTES YDERLIGERE OPLYSNINGER OM FORDRINGEN OG/ELLER MULIGHEDEN FOR AT KLAGE OVER BETALINGSPLIGTEN (hvis kontoret ikke er det samme som kontoret i punkt C)
1	Navn:

2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail:

BILAG III

ENSARTET AKT, DER HJEMLER RET TIL RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER FOR AT SIKRE INDDRIVELSE AF FORDRINGER, DER ER OMFATTET AF DIREKTIV (EF) NR. .../...			
EU-medlemsstat, hvor dette dokument er udstedt: ... I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i direktiv (EF) nr. .../.... udgør dette dokument den akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i hver EU-medlemsstat, når der anmodes herom af den bistandssøgende myndighed, i den medlemsstat, hvor dokumentet er udstedt.			
A	BESKRIVELSE AF DEN FORDRING, AF HVILKEN DER SKAL SIKRES INDDRIVELSE AF		
1	Skattekategori: ...		
2	Fordringskategori: ☐ told ☐ merværdiafgift ☐ punktafgift ☐ indkomstskat eller formueskat ☐ afgift på forsikringspræmie ☐ anden skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat ☐ skat eller afgift, der opkræves af eller på vegne af medlemsstatens territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder ☐ obligatoriske socialsikringsbidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til socialsikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser ☐ restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger ☐ afgifter og told, der opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker		
	FOR FASTSATTE FORDRINGER		FOR ENDNU IKKE FASTSATTE FORDRINGER
3a	Reference for fordringen: ...	3b	Reference for den akt, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger: ☐ dom/kendelse afsagt af rettens navn den 20YYMMDD med reference ... ☐ administrativ afgørelse/akt af 20YYMMDD med reference ...
4a	Periode for fordringen: ☐ kalenderår: ... ☐ periode: 20YYMMDD – 20YYMMDD	4b	Periode for den endnu ikke fastsatte fordring: ☐ kalenderår: ... ☐ periode: 20YYMMDD – 20YYMMDD
5a	Dato for vurdering af fordringen: ... Dato for den akt, der hjemler ret til eksekution: ... Dato for meddelelse til den betalingspligtige: ... Betalingsforfaldsdato: ...	5b	Begrundelse for at anmode myndighederne i den bistandssøgte medlemsstat om at træffe retsbevarende foranstaltninger: ☐ (risiko for) personens insolvens i den bistandssøgende medlemsstat ☐ risiko for personens (formodede) deltagelse i skattesvig eller skatteunddragelse ☐ risiko for personens forsøg på at forsinke inddrivelsen ☐ retsbevarende foranstaltninger kan kun eller mere effektivt træffes i den bistandssøgte medlemsstat

6	Beløb, for hvilket der anmodes om retsbevarende foranstaltninger ☐ Hovedstol: ☐ Administrative sanktioner og bøder: ☐ Renter frem til 20YYMMDD: ☐ Omkostninger frem til 20YYMMDD: ☐ Samlet beløb:
B	IDENTIFIKATION AF DEN (KOMMENDE) BETALINGSPLIGTIGE
1	Navn: ...
2	☐ Momsregistreringsnummer: ... ☐ Skatteregistreringsnummer: ☐ Andet registreringsnummer:
3	Gade og nummer:
4	Andre adresseoplysninger:
5	Postnummer og by:
6	Land:
C	KONTOR, DER ER ANSVARLIGT FOR VURDERING AF FORDRINGEN
1	Navn:
2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail:
D	KONTOR, HVOR DER KAN INDHENTES YDERLIGERE OPLYSNINGER OM FORDRINGEN OG/ELLER MULIGHEDEN FOR AT KLAGE OVER DE FORHOLD, DER BERETTIGER RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER (hvis kontoret ikke er det samme som kontoret i punkt C)
1	Navn:
2	Gade og nummer:
3	Postnummer og by:
4	Tlf.:
5	E-mail: